

Вардаръ, Янтра дѣтъ течете,
Нито Дунавъ сила губи,
Дѣтъ течете тамъ гласете:
Българинъ си рода люби.

Доръ му слънце земя грѣе,
Доръ го красно поле храни,
Доръ му сърдце живо бие,
До тогазъ той ще се бие.

Маршъ.

Крѣвъ юнашка кипна вече
Въ жили наши що си тече;
Напрѣдъ, напрѣдъ, трѣсна, грѣмна,
Гласъ народенъ! мина звѣнна. (2)

Блѣсна вече юначество
Въ наш' тѣ сърдца, гдѣтъ се то крий.
За свобода и отечество
Българинътъ радостно мрѣ. (2)

Свѣтла зора ни огрѣя
Бой, бѣда ний узнахме;
Дързость, животъ ний посѣхмъ;
Съ радость да мрѣмъ ний почнахме.

Хайдемъ! вече рѣшително,
Да натириимъ гонително:
Пъкленъ тиранъ, всезлудѣецъ,
Грѣкъ духовникъ, чародѣецъ. (2)

Остри сабли кат' измѣкнемъ;
Смъртъ! тирану да извикнемъ;
Турска майка нека плаче,
Наш'та ѿ сѣга веч' нераче. (2)
